

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 4 (217)

Ceturtdiena, 2012. gada 26. aprīlis

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Projektu konkursa rezultāti
- Jaunas idejas vecajā pasta ēkā

- Skolas ziņas
- 5. klase gūst panākumus viktorīnā par zobu higiēnas jautājumiem
- pirmsskolas grupu bērni svin svētkus un sporto
- projekts "Eiropas paklājs"
- "Lauvu kluba" labdarības akcija

- Amatiereteātra "Sauja" pirmizrādes
- Vokālā ansambļa "Svīres" panākumi
- Klementīnes Maskalānes piemiņai

Sarosījušies šopavasār internātskolai līdzās esošo daudzdzīvokļu māju iedzīvotāji. Atsaucoties biedrības „Māja Rīti” aicinājumam, 3 talkas dienās tika sakopts teju viss lielais, turpat 20 gadus savā valā augušais ābeļdārzs.

Suntažu pagastā Lielās talkas laikā tika sakopta arī apkārtnē ap dižozolu pie Upīšu mājām. Skolu tuvējā apkārtne talkoja skolēni.

PROJEKTU KONKURSA "IEDZĪVOTĀJI VEIDO SAVU VIDĪ (ĶEIPENĒ, LAUBERĒ, MADLIENĀ, MEŅĢELĒ UN SUNTAŽOS)" REZULTĀTI

Pavisam konkursa ietvaros tika saņemti 29 projektu pieteikumi – 9 no Madlienas, 7 no Meņģeles, pa 6 no Ķeipenes un Suntažiem. Ņemot vērā konkursā pieejamo finansējumu, apstiprināti tika 11 projekti dažādās ar dzīves kvalitātes uzlabošanu saistītās sfērās.

Suntažos finansiālu atbalstu guvuši 3 projekti:

Atpūtas vieta mežā

Mērķis: Izveidot atpūtas vietu Suntažu mežā, kur atpūsties dabas draugiem, ceļotājiem, ogotājiem,

sēnotājiem un medniekiem. Ls 298.64

Kāpņu telpa – mūsu mājas spogulis

Mērķis: Daudzdzīvokļu mājas „Rieksti” enerģoefektivitātes paaugstināšana un teritorijas labiekārtošana. Ls 700.00

Suntažu centra vizītkarte

Mērķis: Daudzdzīvokļu mājas Nr.1 fasādes atjaunošana un gala sienas mākslinieciskā noformēšana. Ls 700.00.

KOPŠ PĒRNĀS VASARAS VECAJĀ PASTA ĒKĀ DZIMST JAUNAS IDEJAS

dabas veltes – zāle, salmi, kaņepes, meklējot veiksmīgāko sastāvu ekoloģiskam papīram. Ir izmēģināti lini un Valmiermuižas alus darītavas drabiņas. Ir mēģināts augus krāsot ar dabiskām krāsvielām un balināt.

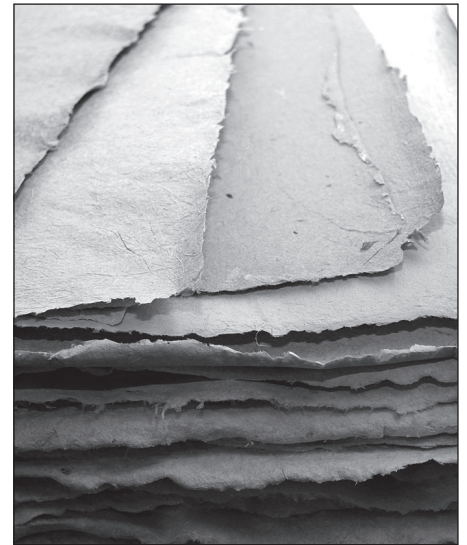
legūtais maisījums tiek nokāsts un kārtots uz auduma A2 lieluma loksnes, presēts, žāvēts un vests uz Rīgu, kur pēc gludināšanas lielajos rullīšos sasniegts galarezultāts – tapis ekskluzīvs papīrs ar vasaras smaržu.

Šāds papīrs struktūras un krāsu tonu ziņā visplašāko pielietojamību varētu rast dažādos mākslinieciskās noformēšanas darbos, dāvanu iesaiņojumos.

Papīrs, būdams ekoloģiski tīrs, nepiesārņo dabu, jo augsnē pilnībā pārstrādājas.

Pašlaik darbība te vēl noris radošo meklējumu stadijā. Roku darba režīmā 50 – 60 plāksnes dienā žāvēšanai var sagatavot.

Zaļā domāšana pasaulē pašlaik gūst aizvien lielāku

atsaucību.

Varbūt ar laiku Suntažos taps moderna ražotne ar krietni lielāku jaudu?

Bet jau šodien apsveicama ir ideja – nevis gaidīt labākus laikus, bet uzdrīkstēties pašiem meklēt jaunus ceļus, domāt un rīkoties citādi.

Benita Trasūne

Biedrības „Parkas” aktīvisti Ivars Lācis un Māris Tilibs ar domubiedriem te meklē alternatīvus risinājumus tradicionālajai papīra ražošanai no koksnes vai makulatūras.

Ideju pamatā – zaļā domāšana. Lielajā katlā tiek vārītas, tad maltas un dažādās proporcijās maisītas visdažādākās

INFORMĀCIJA DARBA MEKLĒTĀJIEM

Zemeņu audzētāji z/s Lazdukalns (īpašniece Ginta Apsīte, mob. t. 29618017) **aicina tagad pieteikties uz ravēšanu u.c. lauku darbiem.** Iespēja ogu lasīšanas laikā palikt uz vietas treilera tipa mājiņās, ap 20 vietas.

SIA "KVIST" mēbeļu ražotne Upmalas, Mālpils novads, mob. t. darba meklētājiem 26630777

SKOLAS ZIŅAS

10. maijā pl. 12.00 Māmiņdienas pasākums pirmsskolā „Paņem mani un ieaijā”.

10. maijā pl. 14.00 kultūras namā Mātes dienai veltīts Suntažu vidusskolas pašdarbības kolektīvu koncerts „Tavas mīlas gaismā”

SKOLAS ZIŅAS

**Ogres novada skolu viktorīna
„Esi gudrs – būsi vesels!”**

12. aprīlī Ogres 1. vidusskolā notika Ogres novada skolu 5. klašu komandu viktorīna par zobu higiēnas jautājumiem „Esi gudrs – būsi vesels!” Komandu mājas darba uzdevumi bija: izpētīt zoba uzbūvi, zobu kopšanas līdzekļus, veselīga uztura piramīdu, rīcību traumu gadījumos. Komandai bija jāsaprot arī priekšnesums, iekļaujot tajā devīzi.

9 komandu konkurencē Suntažu vidusskolas 5. a klases komanda – Renāte Kuželenko, Laura Matvejāne, Viktorija Stukļa, Kārlis Līcis, Matīss Mencis, Niks Niklāvs Sūna – ieguva III vietu.

Paldies vecākiem par sagādātajiem skaistajiem, komandu vienojošajiem T- kreklītiem.

Foto Uldis Francāns

Projekta „Eiropas paklājs” aktivitātes Suntažu vidusskolā

„Eiropas paklājs” ir jauniešu iniciatīvas projekts, kuru realizē AEGEE-Ogre ar programmas “Jaunatne darbībā” finansiālu atbalstu.

Projekta mērķis ir radīt lauku jauniešiem un bērniem interesi un izpratni par Eiropu, tās kultūras dažādībām, kā arī apzināt sevi kā Eiropas pilsoņus.

Katrā no 4 tikšanās reizēm projekta mērķauditorijai – mūsu skolas 4., 11. un 12. klases skolēniem - bija iespēja uzzināt vairāk par kādu Eiropas valsti, tiekoties ar šīs valsts pārstāvi, Erasmus apmaiņas programmas studentu.

27. 03. Tikšanās ar Anu, studenti no Madrides, Spānija.

05.04. Tikšanās ar Ozanu, studentu no Stambulas, Turcija.

11.04. Tikšanās ar Tīmu, studentu no Veimāras, Vācija.

20. 04. Tikšanās ar Juliju, studenti no Kijevas, Ukraina.

SKOLAS ŽIŅAS

Pirmsskolas grupu bērni svin svētkus un sporto

30. martā pirmsskolas bērni aicināja ciemos savas vecmāmiņas un vectētiņus, mudinot atcerēties savu bērnību pasākumā „Gribas kā senāk vēl...”. Meitenes uzlika mamas krelles un iesprauda matos puķi, bet zēni uzlika opīša cepuri un jutās lieli un vareni.

Prieks bija vecvecāku acīs par izteiksmīgajiem dzejoļiem, jautrām, sirsnīgām dziesmām, atraktīvām dejiņām un skaisto, bērnu gatavoto dāvanu. Un nobeigumā vēl piedzīvojums: bērnu fotografēšanās kopā ar saviem mīļajiem vecvecākiem A. Lindes vadībā.

Foto Kristīne Veisberga

Mūsu skolas pirmsskolēnu un vecāku komanda 13. aprīlī piedalījās Ogres novada pirmsskolu sporta spēlēs „Ķeram pavasarī!”. Bērņus uzmundrināja un viņiem palīdzēja jautra vāvere. Lai noskaidrotu, cik veikli, ātri un uzmanīgi ir bērni, viņiem bija jāveic deviņi dažādi uzdevumi. Stafetes bija diezgan grūtas, tomēr katrs atgriezās mājās ar gardu zelta medaļu.

20. aprīlī skolā mīļi gaidījām nākamās pirmsskolniekus un viņu vecākus. Bērni savus talantus parādīja nelielā koncertā, atnākušie ciemiņi iesaistījās jautrās rotaļās un izgatavoja sev līdzņemamu dāvanīņu- skaistu stārķi. Savukārt vecāki šajā laikā tika aicināti uz sarunu ar audzinātāju Kristīni Veisbergu.

Zviedru labdarības akcija

23.aprīlī vidusskolā viesojās „Lauvu kluba” pārstāvji no Ogres sadraudzības pilsētas Bolnēsas Zviedrijā. Piecpadsmit gadu garumā ilga Bolnēsas „Lauvu kluba” sadarbība ar Ogres rajona pašvaldību, sadarbība turpinās arī pēc pašvaldību reformas – ar novadu.

„Lauvu klubs”, viesojoties mūsu skolā, veica labdarības akciju – dāvāja vērtīgas un vajadzīgas lietas: skolas mēbeles un monitorus.

Dāvinājumu saņēmusi arī Suntažu sanatorijas internātpamatskola – rehabilitācijas centrs, Taurupes vidusskola un Madlienas vidusskola.

SKOLĒNIEM DARBA IESPĒJAS VASARĀ

Skolēniem no 13 gadu vecuma arī šajā vasarā būs iespēja strādāt skolā, lai nopelnītu naudu mācību līdzekļu iegādei.

Priekšroka tiks dota skolēniem no maznodrošinātām ģimenēm. Vecākiem lūgums atnākt uz vidusskolu pie direktores vietnieka saimnieciskajā darbībā Armanda Andževa un uzrakstīt iesniegumu.

KULTŪRAS NAMĀ

8. aprīlī Lieldienu svētku noskaņu gan maza-jiem, gan lielajiem teātra draugiem kuplināja Suntažu aktieru trupa, piedāvājot skatītāju vērtējumam divas pirmizrādes.

Rīta pusē ar aizrautību izspēlētā „Skudriņa Tipa” (pēc Vitauta Lūdēna dzejas motīviem Dzidras Sproģes režijā, Selgas Zariņas darinātiem tērpiem) priecēja gan bērnus, gan vecākus.

Pilnu kultūras nama zāli, skatītājus ne vien no Suntažu, bet arī kaimiņu pagastiem, pulcēja arī vakara izrāde – Andreja Upīša viencēliens „Dzimumdienas rītā”.

Tā bija pirmizrāde Suntažos arī režisoram Didzim Caukam, kurš, uzrunājot skatītājus pirms izrādes, teica: „Esmu priecīgs būt kopā ar jums. Te jūtama īpašā teātra gaisotne. Satiku Suntažos jau iespējamo aktieru trupu. Lauku kultūras namos tas ir retums. Te ir fanātiska kultūras nama direktore, pašiem

sava tērpu šuvēja un pašiem sava scenogrāfe. Un te ir, kam spēlēt – pilna zāle skatītāju.

„Dzimumdienas rītā” ir izrāde par mums. Ja latvietis par sevi var veselīgi pasmieties, tad tā ir vērā ņemama vērtība. Šajā izrādē autors parāda cilvēkos vēl joprojām esošo muguras liekšanu un pazemību. Ceru, ka šis mūsu iestudējums liks par to aizdomāties un sapurināties.”

„Dzimumdienas rītā” saistīja gan ar azartisku aktierspēli kā lielākās, tā mazākās lomās, gan līdz sīkām niansēm izstrādātu saspēli, kurā iesaistījās visa trupa.

„Nākamā izrāde būs krietni garāka,” solīja režisors, aicinot uzdrošināties un pievienoties teātra spēlētājiem jaunus dalībniekus.

Abu izrāžu noskaņu paspilgtināja arī Ainas Žalkovskas pārdomātais un rūpīgi izstrādātais skatuves noformējums.

Benita Trasūne

22. aprīlī I Latvijas Sieviešu vokālo ansambļu konkursa Vidzemes novada skatē I pakāpi ieguva ansamblis „Svīre” (vad. Inita Andževa). Pēc iegūto punktu skaita „Svīre” pašlaik vokālo ansambļu konkurencē ir 5. vietā republikā.

Svīre
SUNTAŽU K.N.
VOKĀLAIS ANSAMBLIS

**MŪŽA MIEGĀ AIZMIGUSI SUNTAŽU VIDUSSKOLAS ILGGADĒJĀ
LATVIEŠU VALODAS UN LITERATŪRAS SKOLOTĀJA
KLEMENTĪNE MASKALĀNE
15.04.1923. – 20.04.2012.**

Katra cilvēka dzīves sākums, viņa pirmās atmiņas, prieki un bēdas saistās ar dzimto novadu, tēva sētu, taciņu, tuvējo lielceļu, kas aizveda lielajā dzīvē.

Man jāsaka dzejnieka vārdiem – "Ai, Latgale, tu dvēselīte mana!". Mans dzīves ceļš aizsācies zilo ezeru zemē Latgalē. Esmu dzimis 1923.gada 15. aprīlī Ludzas apriņķa Nautrēnu pagasta Kuciņos zemnieka ģimenē.

Ģimenē biju trešais bērns. Divas vecākās māsas jau vietējo pamatskolu bija beigušas.

Atmiņā palikušas skolas gaitas, spēles un rotaļas ar kaimiņu bērniem. Jau pamatskolas vecumā, spēlējoties ar citiem bērniem, centos būt skolotāja. Interese par šo profesiju saglabājās, kamēr to īstenoju. Ja man būtu jāmacās no jauna, es būtu tikai skolotāja.

Mazajā zemnieku saimniecībā bija grūti iztikēt un sagādāt visu dzīvei vajadzīgo, tāpēc māmuļa strādāja Rogovkas pastā par pastnieci.

Skola nebija tālu, un man ļoti gribējās mācīties, jo lasīt jau biju iemācījies mājās. Mācības sāku 6 gadu vecumā Brožgalas sešklasīgajā pamatskolā, bet jau 4.klasē mācījos Nautrēnu sešklasīgajā pamatskolā. Nautrēnos nu strādāja māte un vecākā māsa Anna.

Ļoti mīļēju lasīt pasakas, dzejoļus mācījos no galvas un centos tos izteiksmīgi norunāt gan mājās, gan klasē. Māmuļu pārcēla darbā uz Rīgu, jo izglītība pastnieces darbam bija par mazu (2 klases). Rīgas pastā viņa strādāja par garderobisti. Arī es sesto klasē beidzu Rīgas 37. pamatskolā. Sākumā, protams, lauku bērnam grūti bija iekļauties lielpilsētas dzīvē. Vasarās dzīvoju laukos, kur mani sagaidīja saulainie rāsas rīti, putnu dziesmas, meža taciņa.

Neizdzēšamā atmiņā palikuši skolēnu Dievkalpojumi Sāpju Dievmātes baznīcā Rīgā, kā arī ticības mācības stundas skolā. Skola atradās blakus pilij. Atceros, ka vienreiz pie klases loga pienāca valsts prezidents Kārlis Ulmanis un novēlēja mums labas sekmes. Vēstures skolotājs bija Ziemassvētku kauju dalībnieks. Stāstot par brīvības cīņām un Latvijas valsts veidošanos, viņa balss pieklusā, acis asaras. Klasē svēts klusums. Tā bija neaizmirstama patriotiskā audzināšana bez skaļiem vārdiem. Dzimtenes mīlestības sēkla jaunajās sirdīs tika sēta uz visu mūžu. Valsts svētkos un atceres dienās skolēni piedalījās gājienos uz Brāļu kapiem, arī pie Brīvības pieminekļa. Ar lepnumu nesām sarkanbalt-sarkano valsts karogu.

Pēc pamatskolas beigšanas mācījos Jaunaglonas sieviešu ģimnāzijā. Atkal atgriezos savā dzimtajā novadā Latgalē. Skolā bija ļoti stingri iekšējās kārtības noteikumi. Lielā vērība pievērsta ticības mācībai, meiteņu sagatavošanai dzīvei. Protams, pierast bija grūti, reizēm meitenes izjutām iekšēju protestu. Tikai vēlāk dzīvē sapratu, cik daudz šī skola bija devusi garīgai izaugsmei, mācījusi pareizi novērtēt cilvēku attiecības sabiedrībā.

Iesāktās mācības Jaunaglonas ģimnāzijā bija jāpārtrauc, jo nāca liktenīgais 1940.gads. Jūnijā Dziesmu svētkos Daugavpilī trīs reizes izskanēja mūsu valsts himna

"Dievs, svētī Latviju!".

Iesākās nežēlīgais padomju okupācijas laiks. Mēs, skolēni, bijām kā no laivas izmesti dziļā atvarā. Kā izpeldēt krastā, kā beigt ģimnāziju? Tētis bija miris, man palīdzēt varēja māsas ģimene, kas dzīvoja Mežvidos. Jaunaglonā sieviešu ģimnāzija tika likvidēta, tāpēc 4. un 5.klasi beidzu Rēzeknē, pateicoties pašreizējās skolotājām, kuri, nerēķinoties ar grūtībām, mācīja mūs dažādās pilsētas vietās, jo skolas ēka tiks atņemta armijas vajadzībām.

Sākās Otrais pasaules karš un atkal jauna okupācija. Mēs, jaunieši, nevarējām ne domāt par izpriešām un atpūtas vakariem. Pamatē atskanēja frontes donoņa, naktīs trauksmes sirēnas, kas liecināja par uzlidojumiem pilsētai. No pēdējām klasēm zēnus iesauca vācu armijā. Daudzi jaunieši krita Volhovas purvos, to skolas

sanāksmēs pieminējām ar klusuma brīdi.

Tie nebija balti, gludi lielceļi, pa kuriem staigāja mūsu jaunība. Asi, negaidīti pagriezieni, strauji kritieni, vilšanās, bet bija jākāpj dzīves kalnā, jāatrod sava vieta.

Tā 1943.gada pavasarī beidzu Rēzeknes Valsts ģimnāziju. Draudēja obligātais iesaukums Darba dienestam Vācijā.

Jau vairākus gadus manā jaunības dārziņā bija izplaucis skaistais mīlestības zieds. Valerjans bija beidzis Rēzeknes Valsts skolotāju institūtu un strādāja par skolotāju Rēzeknē. 1943.gada 23. jūnijā ar Līgo dziesmām tikām ievadīti ģimenes dzīvē. Vēl šodien it kā dzirdu Kalupes baznīcas zvanu skaņas mūsu jaunās dzīves sākumā. Taču tas bija nemiera un satraukuma pilns laiks, jo pamalē jau dārdēja kara lielgabali. Fronte tuvojās no austrumiem. Ko darīt? Kur palikt? 1944.gadā devāmies bēgļu gaitās, lai glābtu kailo dzīvību. Ceļi bēgļiem pilni, ratos mantu saiņi, bērni un pavisam veci cilvēki, pie ratiem piesieta viena vai divas gotiņas. Izmisumā raudādami, cilvēki atstāja savas mājas, ilgi skatījās atpakaļ, kā liepa vai ozols mājas pagalmā ar zaru rokām māj ardievas.

Arī mēs nonācām tā saucamajā Kurzemes katlā, kur 2.pasaules kara beigu posmā viss tiešām vārijās kā katlā. Mājas bija bēgļu pilnas, meži – dezertieru un partizānu.

Vācu armijas karavīri centās visu pakļaut savām prasībām. Pārmeklēja mežus un mājas, arestēja vīriešus, kuri slēpās. Fronte tuvojās. Arī kapitulāciju sagaidījām Kurzemē. Tad vīri izlīda no savām slēptuvēm. Izgājuši pirmo padomju varaspārbaudi, zirga pajūgā devāmies no Kurzemes atpakaļ uz Latgali. Pēc divu nedēļu brauciena, ceļā pārdzīvojot vairākas pārbaudes, mēs iebraucām Mežvidos, kur dzīvoja māsas ģimene. Liels bija atkalredzēšanās prieks. Vīra māju vairs nebija, tēvs jau bija tālajos Sibīrijas plašumos.

Bija jādomā, kā atrast darbu. Godu nedarīja Kurzemē pavadītais laiks. Laimējās, ka vīram bija skolotāja profesija. Viņš tika nozīmēts Rēzeknes rajona Prezmas 7 - gadīgajā skolā par direktoru. Tā sākās arī mans skolotājas darbs. Protams, pirmos padomus un metodiskus norādījumus man deva vīrs Valerjans. Skolas telpas bija mazas, jo no četrgadīgas pamatskolas vajadzēja sākt darbu 7 - gadīgā skolā. Arī skolēni klasēs bija dažāda vecuma kara apstākļu

dēļ. Neskatoties uz visām grūtībām, jutu, ka skolā ir mana īstā vieta. Mācīju latviešu valodu un literatūru. No sirds runāju ar jauniešiem, viņi to saprata, bija uzmanīgi, centīgi, draudzīgi. Priekšmets arī bija vispateicīgākais – latviešu valoda un literatūra. Nāca jauns rīkojums. Tika anulēti vācu okupācijas laikā iegūtie izglītības dokumenti. Es paliku par skolotāju ar pamatskolas izglītību. Neklātienē beidzu Rēzeknes pedagogisko skolu, pārlietot eksāmenus par vidējo izglītību. Sapratu, ka jādara viss, lai varētu strādāt skolā.

Vienu mācību gadu strādājām 2.Mežvidu 7 – gadīgajā skolā Rēzeknes rajonā. Šis gads – 1949. – saistās ar ļoti smagiem pārdzīvojumiem ģimenes dzīvē. Aizsaulē aizgāja mūsu meitiņa Ināriņa – 3 gadus veca.

1949.gada rudenī vīrs tika pārcelts uz Dricānu vidusskolu par direktoru. Skola tad bija augošā vidusskola. Neaizmirstams ir šīs skolas kolektīvs. Neskatoties uz darba grūtībām (strādājām vairākās ēkās), pratām būt draudzīgi, izpalīdzīgi, saprotoši. Pārdzīvojumus un grūtības radīja literāro darbu analīze pēc tā laika prasībām.

Dricānos mūsu ģimenē uzplauka otrais dzīves ziedinš – dēls Aivars. Strādāju un mācījos Latvijas Valsts skolotāju institūtā neklātienē, kuru beidzu 1953.gadā, iegūstot skolotājas kvalifikāciju 7 –gadīgā skolā. Sakarā ar mācībām (arī vīrs sāka mācības LVU) mainījām dzīves vietu, pārceļoties darbā uz Ogres rajona Krapes 7 - gadīgo skolu. Bezgala žēl bija atstāt dzimto novadu – zilo ezeru zemi Latgali. Tomēr arī Krapes skolā kļuvām par savējiem. Daudz stāstīju jauniešiem par savu dzimto Latgali – Raiņa otro dzimteni. Bijušie audzēkņi – tagad sešdesmitgadnieki – ir bieži viesi mūsu mājās. Dēls Aivars 5 gadu vecumā te iesāka mācīties 1.klasē.

1958.gadā vīru pārcēla uz Madlienas 8 – gadīgo skolu par mācību pārzini, jo viņš Krapē strādāja par direktoru, nebūdamas komunistiskās partijas biedrs. 1961.gadā Suntažos atvēra internātskolu. Rajona vadība mūs pārcēla darbā uz to. Biju audzinātāja un latviešu valodas un literatūras skolotāja.

Pēc pāris internātskolā nostrādātajiem gadiem uzsāku darbu Suntažu vidusskolā, kur vīrs jau gadu iepriekš strādāja par mācību pārzini. Atkal biju klases audzinātāja un latviešu valodas un literatūras skolotāja.

Protams, visvairāk atmiņu ir par darbu un dzīvi Suntažos, jo te pagājuši 30 darba un mūža gadi, strādājot skolā. Jau pensijas gados divus gadus nostrādāju kolhoza palīgrāžošanas ceļā, šujot darba cimdus.

Dēls Aivars šeit mācījās vidusskolā. To beidza ar Zelta medaļu un 15 gadu vecumā iestājās Rīgas Medicīnas institūtā, kuru beidza ar izcilību. Aivars bija ārsts pediatrs un strādāja Rīgas bērnu slimnīcā. 1976.gadā jaunā slimība viņu aizsauca Mūžībā. Un atkal sāpes, sāpes, sāpes...

Ar patiesu prieku un mīlestību atceros zinātkāros audzēkņus kā audzināmajās, tā arī citās klasēs. Šodien visiem bijušajiem skolēniem gribas pateikt paldies par sadarbību, sapratni, uzmanību stundās un citos pasākumos. Stundām un nodarbībām bija jāgatavojas ļoti rūpīgi, jo vīrs bija mācību pārzinis un es nedrīkstēju būt šķērslis viņa darbā.

Strādājot biju priecīga, ka jauniešiem varēju palīdzēt ar padomu. Gribu minēt literatūras pulciņa darbu – literārā žurnāla "Abze" izdošanu. Tas palīdzēja jauniešos attīstīt literārās dotības, vērtīgāk ielūkoties dabā, sarunāties ar rasas pilienu ziedā, ieklausīties cīruļa dziesmā, nesamīt dzeltenīgo rudens lapu. Tā veidojās patiesas draudzības un mīlestības jūtas starp jauniešiem. Žurnāls guva atzinību arī republikā. Dzīvi atmiņā arī daiļlasītāju konkursi. Literatūras stundās, pulciņa nodarbībās, ekskursijās centos audzēkņu

sirdis iedegt kaut mazu mūsu tautas patriotisma liesmiņu.

Katru gadu ar audzināmo klasi braucām ekskursijā. Tā tika iepazīti Latvijas novadi, vēsturiskās vietas, cilvēki. Bažas sagādāja ekskursija Latgales novadā, jo 10.klases audzēkņiem ļoti iepatikās Aglona ar zilajiem ezeriem un ievērojamo Dievnamu. Man kā audzinātājai tas sagādāja sevišķu satraukumu, jo bija padomju laiks. Paldies Dievam, viss beidzās laimīgi.

Gara acīm redzu arī citus pasākumus – 1.septembrī, kad izlaiduma klases audzēkņi ieved pirmklasniekus skolā, savukārt pēdējā zvana dienā pavasarī pirmās klases skolēni izvada izlaiduma klases jauniešus. Svinīgi ir izlaidumi, kad jaunieši atvadās no skolas un skolotājiem, aizejot lielajā dzīvē. Ziedi ir cieņas un mīlestības apliecinājums skolotājiem. Audzinoši un neaizmirstami ir arī daudzi citi pasākumi: sporta svētki, olimpiādes, novadpētniecība... tie saliedē kolektīvu, veido sacensības garu, ievada jaunieši sabiedrībā.

Katrs skolotājs, skolas darbinieks ir arī sava kolektīva loceklis. Atceroties savus darba gadus Suntažos, varu teikt – skolotāju kolektīvs bija draudzīgs, saprotošs, izpalīdzīgs. Vienmēr kolektīvu ir vadījuši prasīgi, darbīgi direktori, viņu vietnieki. Minēšu jau Aizsaulē aizgājušo direktoru Ansi Milleru, kurš vairākus gadus vadīja vidusskolu un internātskolu, vēlāk bija Ogres TIN vadītājs, direktoru Anatoliju Cauni, kurš vidusskolu vadīja vairākus gadus desmitus, darbam un kolēģiem atdodams savu pieredzi. Direktora vietnieki: mans darbaudzinātājs, vīrs Valerjans, ārpusklases darba organizators Ignats Nartišs, pašreizējā mācību pārzine Skaidriete Andževa. Bija vienmēr patīkami sajūst blakus draudzīgu kolēģa plecu. Paldies visiem gaišajiem cilvēkiem!

Jaunie skolotāji tika ievadīti kolektīvā ar īpašu ceremoniju – "kristībām". Katram bija krusttēvs un krustmāte no vecākajiem kolēģiem. Tā bija draudzīga, sirdij tuva tradīcija.

Kas var aizmirst mūsu jubileju svinības, sasniedzot 50 dzīves gadus? Tā laika ziedi, smaidi, laba vēlējumi palīdz dzīvot arī šodien, ejot atvasaras ceļus. Arī skolotāju kolektīva ekskursijas, draudzība ar igauņu kolēģiem saliedēja kolektīvu, tuvināja mūs.

Nevar neminēt arī sabiedrisko darbu, jo vietējā sabiedrībā skolotājs ir kolektīva dvēsele. Dažādos pasākumos – ģimeņu svētkos, pilngadības svētkos – nolasīt neskaitāmi referāti gan savā, gan kaimiņu ciemos. Darba gados abi ar vīru vienmēr bijām arī vietējo koku daļbnieki. Tā bija iespēja piedalīties mūsu skaistajos Dziesmu svētkos, sajūst dziesmas spēku.

Skolotājs, strādājot savā profesijā, nenoveco, jo ik dienas jāsatiekas, jāskatās acīs jaunībai. Arī tagad ir patīss gandarījums, sagaidot ciemos bijušos audzēkņus, tiekoties skolas salidojumos.

Dzīvot Suntažos ir labi, jo bijušo skolēnu un citu suntažnieku sveiciens, smails un siltais acu skatiens runā bez vārdiem – paldies par to!

Kur palika gadu desmiti mani?

Šāds jautājums bieži pavīd man domās.

Atbilde īsa – arī te – Mazās Juglas ielokā klusā,

Kur paaudžu bērnība, jaunība klusiem soļiem vēl iet.

Ir labi sajūst, ka neesi dzīvojis velti,

Ka esi šais cilvēkos ieaudzis cieši.

Gribas tad vēlēt paaudzei jaunajai –

Mācieties, zinību zobenu kaliet,

Savu dzīvi iesieniet ciešā tautības mezglā,

Lai Mazā Jugla uz jūru tik dzidrus ūdeņus nes!

Klementīne Maskalāne.

2002.gada janvārī.

BŪVVALDES INFORMĀCIJA

28.03.2012. ~ VAS "Latvijas valsts meži" - Meža ceļa "Rankas ceļš" būvniecība Ogres novada Suntažu pagastā.

Atbalsīt būvniecības ieceri un izsniegt plānošanas arhitektūras uzdevumu.

MAIJS SUNTAŽU KULTŪRAS NAMĀ

1. maijā no plkst. 9.00 **Pavasara stādu tirgus**. Pieteikties pa tālr. 29217856. Tirgošanās pēc vispārējiem tirgus noteikumiem, maksa no Ls 1.-

4. maijā no 10.00 **Pagasta sporta un veselības diena**. Pieteikšanās pie Ineses Gvelzes t. 65037004 līdz 25.05

No 3. maija Suntažu **Mākslas skolas audzēkņu Pavasara darbu izstāde**.

5. maijā no plkst. 22.00 Ogres novada **Jauniešu draudzības ballīte**. Muzicēs grupa "SKAPIS". Ieeja tikai 1 lats.

SUŅU UN KAĶU VAKCINĀCIJA PRET TRAKUMSĒRGU SUNTAŽU PAGASTĀ

Sestdien, 12. maijā	Otrdien, 15. maijā	Sestdien, 19. maijā
08.30 Dzelmes	09.00 Ceļš līdz stacijai	09.00 Uceni, Rāceņi
09.00 Centrs	10.00 Priedes, Ķieģeļceplis	10.00 Juči
09.30 Laksīgalu ceļš	11.00 Upespils	10.30 Suntaži - Juglas ceļš
10.00 Eglāji	12.00 Sirmēnu ceļš	11.30 Vampas, Jaunzemi
10.30 Dambīši	13.30 Viršņukalns, Kaltiņi	12.00 Juglasīči
11.00 Akācijas	14.30 Skuķu ceļš	12.30 Jurbalši
11.30 Siguldas ceļš		
12.00 Dimbieri		
13.00 Dzirnava		
14.00 Ceļš Lauberis virz.		
15.00 Ceļš Ķeguma virz.		

Maksa par viena dzīvnieka imunizāciju Ls 3.00.
Ja vēlaties sunim arī komplekso poti pret suņu mēri, infekciozo hepatītu, parvovīrusa infekciju, tad tas kopā ar trakumsērgu maksā Ls 12.00.
Dzīvnieku pasēs izdošana - Ls 1.00.
Veterinārste Ilona Gisiča, tālr. 26466339.

SLUDINĀJUMI

Paldies Renātei un Neldai Kuželenko, Uģim Milleram un Armandam Andiņam par Suntažu internātskolai dāvinātajiem sarīkojuma deju aksesuāriem.
Skolotāja Gunta un dejojāji

Apstrādā mazdārziņus, siltumnīcas un citas nelielas zemes platības ar zemes frēzi.
Aptuvenā cena: 5 - 20 Ls
Mob.t.: 25985566

Meklējam auklīti dvīnīšiem - meitenītei un puisītim. Bērniņu vecums- 8 mēneši.
Interesēties pa telefonu 26594637

Suntažu Sociālais centrs aicina trūcīgās un maznodrošinātās personas, ģimenes saņemt Ogres Sarkanā Krusta piešķirtās pārtikas paciņas.

Saņemt var klientu pieņemšanas laikā:
pirmdienās, otrdienās, ceturtdienās no 8 30 -17 (pusdienas pārtraukums no 12.00 - 12.30).
Telef. 65037187. Suntažu sociālā centra vadītāja T. Makarova

LĪDZJŪTĪBAS

Ir apklusuši solji, vien paliek mīlestības gaišais stars...
(O. Vācietis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Valerjanam Maskalānam, dzīvesbiedri aizsaulē aizvadot.

Suntažu vidusskolas kolektīvs

Bij dzīve, darbs un mīlestība.
Bij prieks - tik zaļš kā bērzs.
Bij arī ciešanas un sāpes,
Līdz pilns nu visa mūža mērs.

Skumju brīdī, atvadoties no dzīvesbiedres, esam kopā ar Valerjanu Maskalānu.

"Atvaru" mājas iedzīvotāji

Un galu galā – kas ir mūžs?
Viens dzīpars laika likteņpūrā.
Viens mirklis – un jau vēsums pūš
No neatgriežamības jūras.

(O. Vācietis)
Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Freibergu, māti mūžībā aizvadot.

Suntažu vidusskolas kolektīvs

Pieņem dienu – tādu skaidri baltu,
Kaut vai laukā pelēks lietus līst!
Tik daudz dzīvē bijis saltu rītu –
Tas, kas gaišs, ir labs un nopelnīts.
Neaizmirsti augšup pacelt skatu, -
Tur mīt putni, kas tev dziesmas teic.
Pieņem dienu – tā prot dāvāt ziedus,
Kuri uzplaukuši tevi sveic!

/M. Sviķe/

SVEICAM VISUS APRĪĻA JUBILĀRUS,
jo īpaši

70 gados
**Skaidrīti Veltu Blūmu
Mariju Grunti
Aivaru Kreišu**

75 gados
**Silviju Ābelīti
Veltu Fridrihsoni
Fainu Kozlovsku**

85 gados
Veltu Šveiceri

Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Tas izplēn un pazūd, un gaist.
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd – tas paliek un mirdz...

Vislielākā līdzjūtība kolēģim Jānim Freibergam, māmuļū aizsaulē aizvadot.

Kolēģi Suntažu internātpamatskolā – rehabilitācijas centrā.